

Algemene Beschouwingen GroenLinks 2009

In korte tijd is de financiële situatie in Soest, mede als gevolg van de recessie, ingrijpend gewijzigd. Je mag dat nu ronduit zeggen. Een half jaar geleden zou je het verwijt naar je hoofd geslingerd hebben gekregen dat je de economie in de put praat.

Dit vraagt stuurmanskunst van wijze bestuurders, want er kan niet gevaren worden op het oude, vertrouwde kompas.

Het schip met dukaten uit Den Haag is minder goed gevuld, want het kabinet wil naar voorlopige schatting 35 miljard bezuinigen, dus zullen provincies en gemeenten dat goed voelen en scherpere keuzes moeten maken.

Tijd misschien om aan een kerntakendiscussie te denken. Want er zullen politieke keuzes gemaakt moeten worden. Je ziet bezuinigingen op de WMO van 50 miljoen, of bijvoorbeeld 35 miljoen minder voor het participatiebudget.

In Soest is dat niet anders. Alleen kun je hier de vraag stellen of het beleid van dit college niet heeft bijgedragen aan de huidige financiële problemen. Het college zal toch ook de hand in eigen boezem moeten steken. Er is namelijk nogal wat misgegaan. Het verlies op de bouwplannen voor het Dorpsplein in Soesterberg loopt nog steeds op. De korfballers hebben hun stek aan de Staringlaan verruild voor een nieuw gebouw onderkomen, maar er is nog geen cent voor terugverdiend. De Smitsveen-plannen hebben tot nu toe alleen nog maar geld gekost en we hebben nog steeds geen zicht op de werkelijke kosten voor de verbouwing van de Van Weedestraat. En dat zijn slechts een paar voorbeelden.

Hoe anticipeert het bestuur van Soest op de gevolgen van de veranderde economische omstandigheden? Of is er de houding van: Na ons de zondvloed en jammer dan, pech voor het volgende college?

Is het nu in moeilijke tijden juist niet extra belangrijk om te investeren in de samenleving, juist om 'de boel bij elkaar te houden'. Denk aan de spanningen in de gezinnen thuis als er geen werk is en minder geld. Onderwijs, welzijn, maatschappelijke werk, wijkbeheer, veiligheid en cultuur spelen juist dan een extra belangrijke rol.

Er valt natuurlijk niet veel te funshoppen als er geen geld is, los van het feit of je dit überhaupt een belangrijke bezigheid zou moeten vinden.

Gaan we doodgemoedereerd door met de voornamelijk materialistische plannen voor de Van Weedestraat?

Durven we werkelijk met droge ogen te beweren dat er geen geld is voor bijvoorbeeld die nog maar ene overgebleven, fantastische school voor voortgezet onderwijs, die zijn

maatschappelijke taak juist zo betrokken én creatief én sociaal uitvoert?

Laten we al die professionals en vrijwilligers die het leven in Soest voor kinderen, jongeren, senioren en mensen met een handicap of een kleine beurs gemakkelijker en leuker maken gewoon keihard in de kou staan?

Dit is onbegrijpelijk voor heel veel Soesters die in hun gewone dagelijkse werkelijkheid heel goed weten dat de mogelijk geplande ludieke aanbouw aan het huis nu maar even wachten moet, want de studie of de sportclub voor dochter of zoonlief gaat voor.

Voorzitter, college en raad. Aan het bijna einde van deze Raadsperiode moet me nog iets van het hart.

De bestuurscultuur in ons mooie Groene Soest heeft deze periode voor wat mij betreft geen schoonheidsprijs verdiend. Het is te gemakkelijk met de vinger richting oppositie te wijzen. Er valt nog heel wat te sleutelen aan de interactie tussen burgers en gemeente.

Burgers willen niet alleen worden geïnformeerd, maar ze willen ook in een vroeg stadium meedenken over het beleid. Het heeft schromelijk ontbroken aan dialoog tussen bestuurders, burgers en ambtenaren. Er is te weinig werk gemaakt van het managen van de verwachtingen van de burgers.

Verder wil ik de hoop uitspreken dat de stijl van opereren van het college en de raad in de volgende periode wat minder 'hanig' zal zijn. De zelfvoldane uitstraling van heren die menen te weten wat goed voor u is, past niet meer in deze tijd. Het wordt tijd voor meer empathie, dienstbaarheid, transparantie en vooral ruimte voor creativiteit.